

PERSBERICHT

Amsterdam, 16 februari 2018

E-COURT NAAR HET EUROPESE HOF VAN JUSTITIE

Nadat in januari onjuistheden, onjuiste aannames en daardoor onjuiste meningen in de media zijn gepresenteerd die tot grote commotie hebben geleid, heeft de rechtbank Overijssel e-Court geïnformeerd dat een landelijke beleidsbeslissing is genomen over e-Court. Het LOVCK (Landelijk Overleg Vakgroep Civiel en Kanton) heeft besloten dat er prejudiciële vragen moeten worden gesteld aan de Hoge Raad. In deze beslissing, die kennelijk al enige maanden in voorbereiding was, is e-Court niet gekend of gehoord. Aan e-Court wordt voorgehouden dat de timing met de publicaties op een toevalligheid berust.

Tevens heeft e-Court begrepen, dat er niet voor is gekozen om – in afwachting van de beantwoording van de prejudiciële vragen – de verlening van exequaturs voort te zetten. Het lijkt er zelfs op alsof van de ene op de andere dag geen exequaturs meer worden verleend, totdat de prejudiciële vragen door de Hoge Raad (of het Europese Hof van Justitie) zullen zijn beantwoord. Er wordt e-Court geen overgangstermijn gegund voor de afronding van lopende zaken. Ook in die beslissing is e-Court niet vooraf gekend of gehoord. Aan e-Court wordt voorgehouden dat hierbij geen enkel element van concurrentie een rol speelt, en dat ook die beslissing op zuiver juridische gronden wordt genomen, zonder dat aan E-Court kenbaar is gemaakt welke gronden daarbij zijn gewogen.

Op dit moment is de situatie voor e-Court volstrekt onduidelijk. e-Court weet niet om welke prejudiciële vragen het gaat. Wel heeft e-Court begrepen, dat er binnen het LOVCK verschillende opvattingen zijn over de vraag of een arbitraal vonnis marginaal of volledig moet worden getoetst, en volgens welke toetsingscriteria. Aan e-Court is toegezegd dat hierover nadere informatie zal worden toegestuurd. Dit is nog niet gebeurd.

Het besluit van het LOVCK heeft mogelijk gevolgen voor de continuïteit van e-Court. De keuze om voorlopig geen exequaturs te verstrekken, raakt e-Court direct, temeer omdat volstrekt onvoorspelbaar is op welke termijn de prejudiciële vragen gesteld en vervolgens beantwoord zullen worden. e-Court is van oordeel, dat er geen – althans geen voor haar kenbare – gronden zijn om de bestaande praktijk niet te handhaven (te weten naleving van artikel 1063 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering). Op dit punt is het handelen van het LOVCK dan ook onrechtmatig en e-Court behoudt zich het recht voor om de daaruit ontstane schade op de Staat te verhalen

e-Court is bereid om actieve medewerking te verlenen aan de formulering van prejudiciële vragen. Wel benadrukt e-Court dat de prejudiciële vragen beantwoord dienen te worden door het Europese Hof van Justitie en niet door de Hoge Raad. Binnen de nationale rechtspraak – ook vanuit de Hoge Raad – zijn zorgen geuit over de gevolgen van de concurrentie, de toepassing van digitalisering, mogelijk verlies van werkgelegenheid binnen de rechterlijke macht, en de angst dat de publieke rechtspraak door e-Court zal worden ‘gemarginaliseerd’. De rechterlijke macht in Nederland heeft dus om meerderen redenen een partijdig belang, en om die reden zou het Europese Hof de prejudiciële vragen moeten behandelen.

Voor zover e-Court kan nagaan wordt binnen de publieke rechtspraak nog steeds niet stilgestaan bij de gedachte dat de ‘outputfinanciering’ van de publieke rechtspraak mogelijk leidt tot de schending van het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens. Zoals al eerder aangegeven, het “gat” bij verstekvonnissen tussen € 11 (werkelijke kosten) en € 470 (griffierechten) bestaat uit onverklaarbare kosten (‘spookkosten’), en deze spookkosten worden betaald door burgers. De burger vertrouwt op de overheid, maar heeft geen weet van de kosten en aan hem wordt niets gevraagd. Voor e-Court was deze praktijk juist het motief om door te gaan met het bedenken van goedkopere, alternatieve oplossingen in het belang van consumenten. Het Europese Hof zal zich wat e-Court betreft ook hierover moeten uitlaten, en over de wijze waarop de kantonrechter (zelf of via de medewerkers van de griffie en binnen enkele seconden) verstekvonnissen velt en de wijze waarop daarbij wordt getoetst.

e-Court ziet zich nu gedwongen om haar organisatie tot een minimum terug te brengen. De Raad van Toezicht zal tijdelijk uit haar functie ontheven worden. De voorzitter van de Raad van Toezicht, mr. R.H.M.J. baron van Hövell tot Westerflier, oud-rechter en oud vice-president van de rechtbank Maastricht, zal het bestuur van de stichting Stichting E-Court waarnemen, totdat de prejudiciële vragen beantwoord zullen zijn. Ook arbiters die geen nieuwe zaken meer in behandeling krijgen, zullen tijdelijk uit hun functie worden ontheven.

e-Court wacht in vertrouwen de uitkomst van de procedure bij het Europese Hof af, vanuit het aloude beginsel dat arbitrage een volwaardig alternatief vormt voor de overheidsrechtspraak. e-Court heeft altijd getracht om samen met alle betrokkenen – inclusief de Raad voor de Rechtspraak – haar streven naar hoogwaardige, digitale rechtspraak vorm te geven. Daarin is e-Court geslaagd. Ondanks de ontstane situatie hoopt e-Court dat zij haar toekomst veilig kan stellen en verdere verbeteringen en kostenbesparingen kan realiseren in het belang van burgers/consumenten.

EINDE PERSBERICHT

Profiel stichting Stichting E-Court

Het private gerecht e-Court is in 2009 opgericht om een deskundig, betaalbaar en snel alternatief te bieden voor de overheidsrechtspraak. Het betreft civiele geschillen met een relatief lage hoofdsom; sinds 1 januari 2014 behandelt e-Court voornamelijk incasso-zaken. e-Court onderscheidt zich door haar efficiency: een transparante, digitale procedure met een vast verloop van maximaal acht weken. Inmiddels heeft e-Court in de praktijk bewezen dat zij actief meewerkt aan het verminderen van het aantal mensen in een schuldpositie. Dat doen we met een procedure die met alle waarborgen is omkleed, tegen zo laag mogelijke kosten. Verder hebben wij het aantal incassoprocedures drastisch weten te verminderen. e-Court biedt met haar dienstverlening een waardevol alternatief voor de klassieke gerechtelijke incassopraktijk.